

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. marts 2022
Kontor: Sikkerhedskontor II
Sagsbeh: TRRA
Sagsnr.: 2022-187-0048
Dok.: 2349483

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 116 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. marts 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Eva Flyvholm (EL) og Samira Nawa (RV).

Nick Hækkerup

/

Louise Mariegaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 116 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (Revision af reglerne om registrering og opbevaring af oplysninger om teletrafik (logning) m.v.) (L 93)

”Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål 90 redegøre for fortilfælde, hvor regeringen har valgt at ændre lovgivningen umiddelbart inden hovedforhandling i Højesteret, frem for at afvente Højesterets afgørelse af om den gældende lovgivning er ugyldig og hvilke dele af lovgivningen, der i givet fald skal bringes til ophør?

Svar:

Som jeg ganske kort var inde på under samrådet om lovforslaget den 1. marts 2022 (samrådsspørgsmål B-F), er der fortilfælde, hvor Folketinget inden afgørelse i en retssag om gældende reglers gyldighed har ændret disse regler.

Hvis det bliver klart for lovgiver, at dansk lovgivning er i strid med EU-retten og derfor skal ændres, vil det sædvanlige være, at lovgiver ikke afventer udfaldet af en eventuel retssag om samme lovgivning, men i stedet arbejder på hurtigst muligt at bringe den danske lovgivning i overensstemmelse med EU-retten.

Som konkret eksempel på en sag, hvor Folketinget ikke afventede afgørelse i en konkret retssag om en lovs gyldighed, kan jeg fremhæve en sag fra 2015 om ændring af godskørselsloven. I sagen blev et lovforslag om ændring af godskørselslovens § 6, stk. 3, vedtaget, inden hovedforhandlingen i en retssag, der handlede om den bestemmelse.

Retssagen verserede ved Østre Landsret mod Transportministeriet og handlede bl.a. om gyldigheden af den dagældende godskørselslovs § 6, stk. 3.

Inden sagen blev afgjort, afsagde Højesteret dom i en anden sag, der handlede om parallelle bestemmelser i taxiloven og buskørselsloven. Højesteret slog i dommen fast, at myndighedernes hidtidige fortolkning af taxiloven og buskørselsloven ikke kunne opretholdes.

Dommen fra Højesteret betød, at Transportministeriet påbegyndte arbejdet med at udarbejde et lovudkast, der bl.a. skulle ændre § 6, stk. 3, i den

dagældende godskørselslov, og lovforslaget endte med at blive vedtaget inden hovedforhandling i landsretten.

Det bemærkes, at den verserende sag ved Højesteret vedrører spørgsmålet om de gældende logningsreglers gyldighed mv. og om, hvorvidt pligten til hurtigst muligt at bringe de danske logningsregler i overensstemmelse med EU-retten er iagttaget. Sagen omhandler således ikke lovforslagets overensstemmelse med EU-retten.

Med lovforslaget foreslås det bl.a., at der fremover vil skulle gælde en todelt ordning for registrering og opbevaring af trafikdata. For det første en ordning med generel og udifferentieret registrering og opbevaring af trafikdata, der vil kunne iværksættes, når der foreligger en alvorlig trussel mod den nationale sikkerhed, som må anses for at være reel og aktuel eller forudsigelig, og hvis Justitsministeriet vurderer, at reglerne ikke vil være af systematisk karakter. For det andet en ordning med målrettet registrering og opbevaring af trafikdata vedrørende bestemte områder og personer med forbindelse til grov kriminalitet.

Der lægges desuden op til, at oplysninger, der er omfattet af de foreslåede §§ 781 a og 804 a i retsplejeloven i lovforslaget som optrykt efter andenbehandling, ikke vil kunne udleveres med henblik på bekæmpelse af al kriminalitet, men kun til sager om trusler mod den nationale sikkerhed og grov kriminalitet.